

til Politimestrene siger: I skal yde Beskyttelse, men fortæl det endelig ikke til Folk. Folk ved altsaa ikke, at der kan arbejdes. Den nuværende Regerings Standpunkt er tydeligt og klart: vi har ikke udstedt noget Cirkulære, men ved vor Optræden vist, hvad Meningen var. Jeg har hidtil haft den Opfattelse af et Cirkulære, at man ved et Cirkulære enten sagde noget nyt eller gjorde opmærksom paa noget, som var gaaet i Glemmebogen; og jeg haaber dog, at vi ikke var kommet dertil, at det, at Politiet skulde beskytte dem, som vilde arbejde, var noget nyt, eller at det var noget, som var gaaet i Glemmebogen. Ogsaa paa et andet Omraade forekommer Cirkulæret mig noget uheldigt. Ganske vist var det fortroligt, hvad efter min Mening var en stor Fejl; men selv om der skulde sive noget ud om dette Cirkulære, bliver der ved med at være noget underligt ved Sagen, thi i Cirkulæret staar, at Politiet vil yde Beskyttelse ved Slagteriarbejde — altsaa ikke ved andet. Ogsaa dette forekommer mig mærkværdigt, thi det drejer sig her om en Beskyttelse, der maa ydes alle, og for hvis Opnaaelse vi ikke behøver at gaa ind og faa Ministeriets Ordre. Det er en Beskyttelse, Politiet giver af sig selv. Man kan selvfølgelig sige: det, som saaledes skete med Hensyn til Slagterierne, vilde ogsaa ske i andre Tilfælde; men det skulde ikke gerne komme dertil, at Politiet altid skulde have Ordre fra Ministeriet om, at man skulde yde Arbejdet Beskyttelse.

Den nuværende Regerings Standpunkt er derfor det: Vi har ikke ved et Cirkulære indskærpet Politiet, hvad der var dets selvfølgeligelige Pligt, at yde Beskyttelse til dem, der vilde arbejde; men vi vil ved vor Optræden vise, at denne gamle Regel staar ved Magt endnu.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Den lange Række af Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Rode i Gaar fremsatte under Tillægsbevillingslovens Behandling, havde ikke megen Tilknytning til Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg tror ikke, man tager meget fejl ved at opfatte disse Spørgsmaal som Udtryk for, at det ærede Medlem i Øjeblikket i al Almindelighed føler Trang til at stille Spørgsmaal, og jeg forstaar saa udmærket godt, at den Situation, der nu foreligger, kan opfordre det ærede Medlem til at rejse visse Spørgsmaal baade udadtil og indadtil. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem vilde faa et større Udbytte af Spørgs-

timen, om han i Stedet for at rette Spørgsmaal til os andre i hvert Fald foreløbig vilde indskrænke sig til at rette Spørgsmaalene indad imod sig selv og mod sit eget Parti.

Det ærede Medlem rettede ganske vist ikke noget Spørgsmaal til mig, og jeg har derfor ikke faaet nogen direkte Anledning til her at tage Ordet; men det ærede Medlem viste mig den Ære under Fremsættelsen af disse mange Spørgsmaal at gøre mig til Genstand for Omtale, og det er denne Omstændighed, der giver mig Anledning til at fremsætte et Par ganske korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem udtalte om mig, at naar jeg var traadt ind i Regeringen, maatte det vel opfattes som et Udtryk for, at Regeringen var imod enhver Regeringsforanstaltning, der kunde bidrage til Regulering af Valutaforholdene. Jeg maa hertil sige, at hvis det ærede Medlem oftere skulde gøre mig den Ære at ville gentage overfor dette høje Ting, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har sagt, vil jeg i høj Grad paaskønne, om det ærede Medlem vilde gengive mine Synspunkter, saaledes som de virkelig er fremsatte. Jeg har nemlig aldrig hverken mundtlig eller skriftlig udtalt, at jeg var mod enhver Regeringsforanstaltning, der *virkelig* — jeg fremhæver Ordet *virkelig* — kunde forbedre den danske Kronens Kurs. Jeg tilføjer ganske vist, at hvis vore Erhverv og vort Erhvervsliv ikke kan gøre det, saa har jeg paa Forhaand meget liden Tillid til, at Regeringen kan det; men jeg tror, at den kan hjælpe til, og jeg tror, at der er Omraader, hvor det kan ske paa en saadan Maade, at det virkelig kan faa stor Betydning for vor Handelsbalance og Kronens Kurs. Der er en Foranstaltning, som i senere Maaneder har skadet den danske Valuta mere end nogen anden. Jeg sigter til den politiske Generalstrejke, der blev erklæret i Paaskedagene, og som blev Udgangspunktet for og Anledning til, at Arbejdet i vor Havn og paa vore Skibe laa stille og til Dels ligger stille den Dag i Dag.

Naar jeg siger, at der er Regeringsforanstaltninger, der kan støtte Erhvervenes Arbejde for at opretholde Kronens Kurs og forbedre vore Valutaforhold, vil jeg gerne pege paa det Forhold, som min højtærede Kollega, Justitsministeren, omtalte for et Øjeblik siden. Jeg siger ikke, at det er Regeringen, der har sat Skibene i Gang og faaet Arbejdet i Gang i Havnen. Der er mange Kræfter indenfor vort